

2024/2225

10.10.2024

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2024/2225

z dnia 23 kwietnia 2024 r.

zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja II – Rada Europejska i Rada

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0071/2024),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii w drodze zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Parlament Europejski samodzielnie decyduje o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii, oraz mając na uwadze, że budżet Rady Europejskiej i Rady jest sekcją budżetu Unii;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) Rada Europejska nie pełni funkcji prawodawczych;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 317 TFUE Komisja ma wykonywać budżet Unii na własną odpowiedzialność, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, oraz mając na uwadze, że zgodnie z obowiązującymi ramami Komisja ma powierzać innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonywania sekcji budżetu, które się do nich odnoszą;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 235 ust. 4 i art. 240 ust. 2 TFUE Radę Europejską i Radę („Radę”) wspomaga Sekretariat Generalny Rady, a także mając na uwadze, że sekretarz generalny Rady odpowiada w całości za należyte zarządzanie środkami zapisanymi w sekcji II budżetu Unii;
- F. mając na uwadze, że przez prawie dwadzieścia lat Parlament stosował ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, a także mając na uwadze, że Komisja popiera dalsze stosowanie praktyki udzielania każdej instytucji i agencji oraz każdemu organowi i urzędowi Unii absolutorium dotyczącego ich wydatków administracyjnych;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia finansowego Komisja powierza pozostałym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonywania sekcji budżetu, które się do nich odnoszą;
- H. mając na uwadze, że od 2009 r. brak współpracy ze strony Rady w procedurze udzielania absolutorium zmusza Parlament do odmowy udzielenia absolutorium sekretarzowi generalnemu Rady;
- I. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada, jako instytucje unijne i jako beneficjenci budżetu ogólnego Unii, powinny działać w sposób przejrzysty i ponosić demokratyczną odpowiedzialność przed obywatelami Unii oraz podlegać demokratycznej kontroli wydatkowania środków publicznych;
- J. mając na uwadze, że w zaleceniu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich („Rzecznika”) w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017/TE dotyczącego przejrzystości procesu legislacyjnego Rady wskazano, że praktyka Rady w dziedzinie przejrzystości procesu legislacyjnego stanowi przykład niewłaściwego administrowania i należy się tym zająć, aby zapewnić obywatelom możliwość śledzenia unijnego procesu legislacyjnego;

- K. mając na uwadze, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdza prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych oraz że Sąd w wyroku z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie T-163/21 ⁽¹⁾ *De Capitani* przeciwko Radzie stwierdził w odniesieniu do przejrzystości w ramach unijnego procesu legislacyjnego, że dokumenty opracowane przez Radę w jej grupach roboczych nie mają charakteru technicznego, lecz ustawodawczy, a zatem podlegają wnioskowi o dostęp do dokumentów;
1. zauważa, że budżet Trybunału jest objęty działem 7 WRF „Europejska administracja publiczna”, który w 2022 r. wyniósł 11,6 mld EUR (co stanowi 5,9 % całkowitego budżetu Unii); zauważa, że budżet Rady wynoszący około 0,6 mld EUR stanowi około 5,3 % całkowitych wydatków administracyjnych Unii;
 2. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy („Trybunał”) w swoim sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2022 poddał przeglądowi próbę 60 transakcji w dziale „Administracja”, czyli tyle samo, ile zbadano w 2021 r.; zauważa ponadto, że Trybunał stwierdził, iż wydatki administracyjne obejmują wydatki na zasoby kadrowe, w tym emerytury, oraz na budynki, wyposażenie, energię i technologie informacyjno-komunikacyjne, przy czym w 2022 r. wydatki na zasoby kadrowe stanowiły około 70 % całkowitych wydatków administracyjnych, a także iż z kontroli prowadzonych przez Trybunał od wielu lat wynika, że – ogólnie rzecz biorąc – wydatki te są obciążone niskim ryzykiem;
 3. zauważa, że 14 (23 %) z 60 transakcji zawierało błędy, ale Trybunał, na podstawie pięciu błędów, które zostały określone ilościowo, szacuje poziom błędu poniżej progu istotności;
 4. zauważa z zadowoleniem, że w swoim sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2022 Trybunał zauważył, iż nie stwierdził żadnych konkretnych problemów w przypadku Rady;

Aktualna sytuacja w zakresie procedury udzielania absolutorium

5. wyraża głębokie ubolewanie, że od 2009 r. i ponownie w odniesieniu do roku budżetowego 2021 Parlament musiał odmówić udzielenia Radzie absolutorium, ponieważ Rada nadal odmawia współpracy z Parlamentem w procedurze udzielania absolutorium, uniemożliwiając Parlamentowi podjęcie świadomej decyzji opartej na poważnej i szczegółowej kontroli wykonania budżetu Rady;
6. odnotowuje, że odpowiednie służby Parlamentu, w imieniu sprawozdawcy ds. procedury udzielania absolutorium, 28 września 2023 r. przekazały Sekretariatowi Rady kwestionariusz zawierający 74 ważne pytania Parlamentu, aby umożliwić dokładną kontrolę wykonania budżetu Rady i zarządzania Radą; ponadto zauważa, że podobne kwestionariusze zostały wysłane do wszystkich innych instytucji i wszystkie te instytucje przekazały Parlamentowi szczegółowe odpowiedzi na wszystkie pytania;
7. ubolewa, że 12 października 2023 r. Sekretariat Generalny Rady ponownie poinformował Parlament, że nie udzieli odpowiedzi na kwestionariusz Parlamentu i że Rada nie weźmie udziału w wysłuchaniu, które zostało zaplanowane na 25 października 2023 r. w ramach procesu udzielania absolutorium i w którym uczestniczyły wszystkie inne zaproszone instytucje;
8. podkreśla uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 319 TFUE oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia finansowego i Regulaminu Parlamentu zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie prawo do udzielania absolutorium, aby utrzymać przejrzystość i zapewnić demokratyczną odpowiedzialność przed podatnikami Unii;
9. podkreśla, że art. 59 ust. 1 rozporządzenia finansowego stanowi, iż Komisja przyznaje innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonania sekcji budżetu dotyczących tych instytucji, i w związku z tym uważa za niezrozumiałe, iż Rada uważa za stosowne udzielenie Komisji absolutorium z wykonania budżetu Rady;
10. podkreśla ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, stosowaną przez Parlament od prawie dwudziestu lat; przypomina, że Komisja oświadczyła, iż nie jest w stanie nadzorować wykonania budżetów pozostałych instytucji Unii; podkreśla ponownie wyrażony przez Komisję pogląd, iż Parlament powinien nadal stosować praktykę udzielania każdej instytucji Unii absolutorium w odniesieniu do wydatków administracyjnych;

(¹) Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r., *De Capitani* przeciwko Radzie, T-163/21, ECLI:EU:T:2023:15.

11. podkreśla, że obecna sytuacja umożliwia Parlamentowi sprawdzenie wyłącznie sprawozdań Trybunału i Rzecznika Praw Obywatelskich oraz publicznie dostępnych informacji na stronie internetowej Rady, ponieważ Rada nadal stosuje niewłaściwą praktykę odmawiania współpracy z Parlamentem, co uniemożliwia Parlamentowi właściwe wykonywanie obowiązków i podjęcie świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium;
12. ubolewa, że Rada od ponad dziesięciu lat pokazuje, iż nie ma żadnej woli politycznej do współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium; podkreśla, że ta postawa wywarła trwałe negatywne wpływy na obie instytucje, zdyskredytowała zarządzanie budżetem Unii i demokratyczną kontrolę nad nim i podważyła zaufanie obywateli do Unii jako podmiotu przejrzystego;
13. przypomina, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wspiera prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych; w związku z tym domaga się pełnego poszanowania uprawnień i roli Parlamentu jako gwaranta zasady demokratycznej rozliczalności; wzywa Radę do należytego stosowania się do zaleceń przyjętych przez Parlament w kontekście procedury udzielania absolutorium;
14. wzywa Radę, by jak najszybciej wznowiła negocjacje z Parlamentem na najwyższym szczeblu, z udziałem sekretarzy generalnych i przewodniczących obu instytucji, w celu przełamania impasu i znalezienia rozwiązania przy jednoczesnym poszanowaniu odpowiednich ról Parlamentu i Rady w procedurze udzielania absolutorium oraz zapewnieniu przejrzystości i właściwej demokratycznej kontroli wykonania budżetu;
15. podkreśla, że choć trzeba poprawić obecną sytuację dzięki lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach traktatów, przegląd traktatów mógłby zapewnić jaśniejszą i bardziej przejrzystą procedurę udzielania absolutorium dzięki powierzeniu Parlamentowi wyraźnych uprawnień do udzielania absolutorium osobno poszczególnym instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii; podkreśla jednak, że w oczekiwaniu na taki przegląd należy poprawić obecną sytuację dzięki lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej w obecnych ramach traktatów, i wzywa Radę do aktywnej współpracy z Parlamentem w celu zaradzenia obecnej sytuacji;
16. zauważa, że pomimo braku woli współpracy ze strony Rady w zakresie procedury udzielania absolutorium Parlament podkreśla jednak niektóre priorytety polityczne i przedstawia w niniejszej rezolucji pewne uwagi dotyczące zarządzania budżetem i finansami Rady oraz inne uwagi istotne dla procedury udzielania absolutorium;
17. przypomina, że ponieważ od 24 lutego 2022 r. Rosja prowadzi nielegalną, niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie na pełną skalę, UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do udzielenia pomocy Ukrainie i jej obywatelom; przypomina o inicjatywie dotyczącej amunicji, która początkowo miała na celu dostarczenie Ukrainie jednego miliona pocisków kalibru 155 mm do marca 2024 r., ale do tego czasu dostarczono jedynie około połowy tej ilości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do niezwłocznego znacznego przyspieszenia produkcji, zamówień i dostaw amunicji dla Ukrainy; zwraca uwagę, że rząd Ukrainy zwrócił się do europejskich sojuszników o przekazanie mu siedmiu z około 30 systemów przeciwrakietowych Patriot znajdujących się w państwach członkowskich UE, aby lepiej chronić infrastrukturę cywilną przed rosyjską agresją; ubolewa, że do tej pory tylko jedno państwo członkowskie zobowiązało się do udostępnienia dodatkowego systemu, oraz wzywa Radę Europejską do przyspieszenia procesu decyzyjnego i przeznaczenia zasobów na zapewnienie Ukrainie niezbędnych zdolności obrony powietrznej; podkreśla, że Parlament nie udzielił Radzie absolutorium z powodu niewdrożenia zaleceń Parlamentu oraz dopóki niezbędne wsparcie dla Ukrainy nie zostanie odpowiednio ujęte w budżecie; potwierdza swoją solidarność z Ukrainą i podkreśla znaczenie zdecydowanych działań przywódców europejskich w celu zaspokojenia pilnych potrzeb naszych ukraińskich partnerów w zakresie bezpieczeństwa;

Priorytety polityczne

18. wyraża ubolewanie, że w procedurach powoływania i mianowania w różnych instytucjach, organach, urzędach i agencjach Unii Rada wykonuje swoją prerogatywę, nie biorąc pod uwagę stanowiska zainteresowanych stron ani zaleceń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
19. podkreśla, że tradycja Rady polegająca na niekwestionowaniu nominacji poszczególnych państw członkowskich na większość stanowisk oznacza, że kwalifikacje zawodowe kandydatów nie są dokładnie sprawdzane; utrzymuje zatem, że potrzebny jest przegląd tej prerogatywy Rady, aby zagwarantować i wzmocnić uczestnictwo zainteresowanych instytucji, organów, urzędów i agencji w tych procedurach oraz zwiększyć legitymację mianowanych osób; sugeruje, że jedną z możliwości zagwarantowania, że kandydaci będą posiadali niezbędne kwalifikacje, byłoby ustanowienie niezależnych paneli ekspertów przeprowadzających takie kontrole;

20. przypomina, że zgodnie z art. 286 ust. 2 TFUE Rada mianuje członków Trybunału po konsultacji z Parlamentem; ubolewa, że Rada wielokrotnie nie uwzględniła zaleceń Parlamentu, które wydał w ramach swojej roli konsultacyjnej, w odniesieniu do mianowania członków Trybunału;
21. zwraca uwagę na poważny brak równowagi płci w Trybunale, w którego składzie na koniec 2022 r. obok 17 mężczyzn zasiadało tylko 9 kobiet; odnotowuje trudności w osiągnięciu równowagi płci w Trybunale ze względu na obecną procedurę mianowania; ponawia swój apel do Rady o ponowne rozważenie procedury mianowania, by rozwiązać ten problem za pomocą konkretnych działań, takich jak nałożenie na państwa członkowskie obowiązku przedstawiania co najmniej dwojga kandydatów różnej płci na każde wolne stanowisko;
22. ubolewa, że Rada jak dotąd zignorowała rezolucję Parlamentu z 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci^(?), i nalega, by specjalne forum instytucjonalne zagwarantowało bardziej zdecydowane uwzględnianie równości płci w politykach i strategiach Unii oraz niezbędną koordynację i postępy w głównych kwestiach związanych z równością płci;
23. ubolewa, że proces decyzyjny w Radzie nadal jest daleki od pełnej przejrzystości, co wpływa na zaufanie obywateli do Unii jako podmiotu przejrzystego, a tym samym zagraża reputacji Unii jako całości; przypomina i popiera zalecenia Rzecznika w dochodzeniu strategicznym OI/2/2017/TE dotyczące przejrzystości procesu legislacyjnego Rady; wzywa Radę do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, by bez zbędnej zwłoki wdrożyć te zalecenia i odnośne orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; przypomina, że Sąd w wyroku w sprawie T-163/21 *De Capitani przeciwko Radzie* podkreślił, że Rada powinna zadbać o większą przejrzystość ustawodawczą, aby zapewnić dostęp do dokumentów ustawodawczych zgodnie z obowiązkami Rady w zakresie publicznej kontroli i rozliczalności współprawodawców jako podstawy wszelkiej legitymacji demokratycznej;
24. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą rolą Rady Europejskiej w odniesieniu do dossier ustawodawczych, mimo że instytucja ta nie pełni ani funkcji ustawodawczej, ani wykonawczej i nie stosuje tych samych standardów przejrzystości co Rada, co oznacza, że nie jest rozliczana ze swoich działań;
25. zauważa, że stosowanie procedury jednomyślnego głosowania w Radzie w niektórych obszarach polityki może negatywnie wpłynąć na proces decyzyjny Unii, a tym samym czyni ją podatną na szantaż ze strony państw członkowskich, zwłaszcza tych, które nie przestrzegają zasad państwa prawa; wzywa Radę do stosowania w miarę możliwości procedur głosowania większością kwalifikowaną w przypadkach przewidzianych w traktatach; zauważa, że przejście na procedurę głosowania większością kwalifikowaną w Radzie może umożliwić skuteczniejsze kształtowanie polityki;
26. ubolewa nad faktem, że udział stałych przedstawicieli państw członkowskich w obowiązkowym rejestrze służącym przejrzystości, ustanowionym na mocy porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 maja 2021 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości^(?), jest całkowicie dobrowolny, i nalega, aby wszystkie stałe przedstawicielstwa aktywnie uczestniczyły w obowiązkowym rejestrze służącym przejrzystości przed prezydencją ich państwa członkowskiego w Radzie, w jej trakcie i po jej zakończeniu; uważa, że istniejące zasady etyki dotyczące konfliktu interesów, efektu „drzwi obrotowych” i przejrzystości lobbingu powinny zostać wzmocnione i zharmonizowane, a przedstawiciele państw członkowskich, którzy bezpośrednio korzystają z dotacji unijnych za pośrednictwem przedsiębiorstw, których są właścicielami, nie powinni mieć możliwości uczestniczenia w dyskusjach politycznych lub budżetowych i głosowaniach związanych z tymi dotacjami;
27. ubolewa, że Rada nie wykorzystuje w pełni obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości poza jego obecnymi ograniczeniami, odrzucając wszelkie zalecenia dotyczące ulepszeń; ponownie wzywa Radę, by odmawiała spotkań z niezarejestrowanymi lobbystami;
28. zgodnie z wnioskami z warsztatów przeprowadzonych przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej 27 czerwca 2023 r. wzywa rotacyjnie prezydencje Rady, by zaprzestały korzystania ze sponsoringu korporacyjnego w celu pokrycia swoich wydatków; rozumie, że zasoby finansowe z budżetów krajowych znacznie się różnią w zależności od państwa członkowskiego i że każde państwo członkowskie, niezależnie od swojej wielkości i dostępnych środków budżetowych, powinno mieć równe szanse zorganizowania udanej prezydencji Rady, lecz uważa, że akceptowanie sponsoringu korporacyjnego szkodzi reputacji, ponieważ rodzi ryzyko zaistnienia konfliktu interesów; ponawia swój apel do Rady o zapewnienie budżetu dla prezydencji Rady, by zagwarantować należyte i jednolite standardy wydajności i skuteczności prac całej Rady; w związku z tym jest rozczarowany niewiązącymi wytycznymi wydanymi przez Radę w sprawie sponsoringu korporacyjnego;

^(?) Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 150.

^(?) Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1.

29. ubolewa, że pomimo wielokrotnych postulatów Parlamentu kodeks postępowania przewodniczącego Rady Europejskiej nie został dostosowany do kodeksu postępowania Parlamentu i Komisji, w szczególności w kwestii działalności przewodniczącego po odejściu ze stanowiska, która musi zostać zatwierdzona;
30. przypomina, że decyzja Rady Europejskiej (UE) 2023/2061 (*) pozostaje bez uszczerbku dla prerogatyw Parlamentu i Rady w ramach rocznej procedury budżetowej, a motyw 5 tej decyzji dotyczy kwestii, które nie wchodzą w zakres kompetencji Rady Europejskiej na mocy art. 15 ust. 1 TUE oraz podstawy prawnej ustanowienia składu Parlamentu zgodnie z art. 14 ust. 2 TUE; nalega, aby wyłącznie Parlament i Rada podejmowały decyzje w kwestii treści budżetu Unii zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 314 TFUE;

Zarządzanie budżetem i finansami

31. zauważa, że budżet Rady na 2022 r. wyniósł 611 473 556 EUR, co stanowi wzrost o 2,9 % w porównaniu z 2021 r., znacznie wyższy niż wzrost z 2020 r. do 2021 r., który wyniósł 0,6 %;
32. ponownie wyraża ubolewanie, że budżetu Rady Europejskiej i Rady nie podzielono na dwa wyraźnie odrębne budżety, co zalecał Parlament w poprzednich rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium, aby zwiększyć przejrzystość i rozliczalność, zwłaszcza w odniesieniu do Rady Europejskiej, gdzie obecnie niemożliwe jest uzyskanie wiarygodnych informacji o jej kosztach;
33. z żalem zauważa, że Sekretariat Generalny Rady publikuje sprawozdanie z rocznego sprawozdania finansowego i szereg rocznych sprawozdań z działalności obejmujących różne części Sekretariatu Generalnego, ale trudno jest uzyskać zwięzły i łatwo dostępny przegląd całej działalności Sekretariatu Generalnego Rady, ponieważ nie ma jednego sprawozdania podsumowującego i przedstawiającego spójny przegląd działań Rady;
34. z satysfakcją odnotowuje, że księgowy Rady jest w stanie poświadczyć, że roczne sprawozdanie finansowe Rady za rok 2022 zostało przygotowane zgodnie z tytułem XIII rozporządzenia finansowego i zasadami rachunkowości przyjętymi przez księgowego Komisji, czego wymaga się od wszystkich instytucji, organów, urzędów i agencji Unii, oraz że księgowy miał wystarczającą pewność, że sprawozdanie finansowe za 2022 r. rzetelnie przedstawia, we wszystkich istotnych aspektach, sytuację finansową, wyniki operacji i przepływy pieniężne Rady;
35. zauważa, że w 2022 r. Rada dokonała 64 przesunięć budżetowych, wszystkie na podstawie art. 29 rozporządzenia finansowego, co stanowi znaczny wzrost w porównaniu z 43 przesunięciami w 2021 r.; ponadto zauważa, że sześć z tych przesunięć wiązało się z poinformowaniem władzy budżetowej, a głównym powodem tych przesunięć były zwiększone koszty wody, gazu, energii elektrycznej i ogrzewania oraz podwyżki wynagrodzeń;
36. zauważa, że przesunięcia oznaczały również obniżenie kosztów podróży służbowych Sekretariatu Generalnego Rady o 300 000 EUR, co odpowiada 9 %, oraz podobny wzrost kosztów podróży służbowych personelu związanego z Radą Europejską o 300 000 EUR, co odpowiada 20 %; zwraca się do Rady o zapewnienie pełnej przejrzystości w odniesieniu do podróży przewodniczącego Rady Europejskiej, w tym środków transportu, uzasadnienia wybranych środków i personelu towarzyszącego;
37. krytykuje znaczny wzrost budżetu na podróże przewodniczącego Rady Europejskiej w ciągu kilku lat i wyraża zaniepokojenie, że według doniesień prasowych przewodniczący Rady Europejskiej korzystał z samolotów komercyjnych tylko w 18 ze 112 podróży służbowych między początkiem jego kadencji w 2019 r. a grudniem 2022 r.; podkreśla, że samoloty komercyjne również powinny być standardową opcją również dla przewodniczącego Rady Europejskiej, jeśli tylko taka alternatywa jest dostępna i do pogodzenia z programem i lokalizacją danego posiedzenia, oraz zaznacza, że przywódcy instytucji unijnych powinni dawać społeczeństwu dobry przykład, zwłaszcza w odniesieniu do realizowania polityki zrównowazenia klimatycznego;

(*) Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2023/2061 z dnia 22 września 2023 r. w sprawie ustanowienia składu Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 238 z 27.9.2023, s. 114).

Zarządzanie wewnętrzne, wyniki i kontrola wewnętrzna

38. zauważa, że w 2022 r. nadzwyczajne środki związane z pandemią COVID-19 zostały wycofane, a działania związane z posiedzeniami wróciły do normy; w związku z tym zauważa, że liczba wideokonferencji zmniejszyła się na korzyść spotkań osobistych od 2021 r., kiedy 35 % spotkań stanowiły wideokonferencje, a 65 % fizyczne posiedzenia, do 2022 r., kiedy 15 % spotkań stanowiły wideokonferencje, a 85 % fizyczne posiedzenia;
39. zauważa, że całkowita liczba oficjalnych posiedzeń w 2022 r. wyniosła 4 415, co stanowi wzrost o 2,9 % w porównaniu z 4 291 w 2021 r., i obejmuje znaczny wzrost liczby fizycznych posiedzeń o ponad 150 %;
40. odnotowuje, że w 2022 r. w Sekretariacie Generalnym Rady wszczęto 44 nowe postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i podpisano 42 umowy na łączną kwotę 123 863 392 EUR, co stanowi znaczny spadek w porównaniu z 2021 r., kiedy to wszczęto 62 nowe postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i podpisano 102 umowy na łączną kwotę 416 013 813 EUR;
41. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Sekretariat Generalny Rady przedstawił podsumowanie liczby i rodzaju audytów wewnętrznych przeprowadzonych w Sekretariacie Generalnym w 2022 r. oraz syntezę zaleceń i działań podjętych w związku z tymi zaleceniami zgodnie z art. 118 ust. 8 rozporządzenia finansowego; zauważa, że audytor wewnętrzny ustanowił trzyletni program prac na lata 2022–2024, który jest podzielony na roczne programy prac; ponadto odnotowuje, że w 2022 r. przeprowadzono siedem audytów wewnętrznych; zauważa z zaniepokojeniem, że do końca 2022 r. wdrożono jedynie 72 % zaleceń z programu prac na lata 2019–2021, a 27 % zaleceń wciąż pozostaje otwartych;
42. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że audyty wewnętrzne zostały przeprowadzone w szerokim zakresie obszarów; ponadto z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie zalecenia dotyczące sześciu z siedmiu audytów zostały przyjęte; ubolewa, że wyniki dotyczące audytu zarządzania aktywami kryptograficznymi nie zostały przekazane, ponieważ sprawozdanie z audytu zostało utajnione; podkreśla, że Parlament posiada systemy do przetwarzania informacji niejawnych, a wyniki audytu zarządzania aktywami kryptograficznymi mogły zostać przekazane za pomocą tych systemów;

Zasoby ludzkie, równość i dobrostan pracowników

43. zauważa, że ze względu na brak współpracy Rady z Parlamentem uwagi w tej sekcji opierają się głównie na zagregowanych informacjach opublikowanych na stronie internetowej Rady, które zawierają ograniczoną ilość szczegółów;
44. zauważa, że w budżecie na 2022 r. Radzie przydzielono 3 029 stanowisk, czyli tyle samo co na 2021 r., ale podział na kategorie zmienił się, przy czym liczba stanowisk administratorów (AD) wzrosła z 1 493 do 1 519, liczba stanowisk asystentów (AST) spadła z 1 320 do 1 284, a liczba stanowisk pracowników sekretariatu (SC) wzrosła ze 180 do 190; zwraca się do Rady o przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat zapobiegania wypaleniu zawodowemu pracowników, zwłaszcza biorąc pod uwagę malejącą liczbę asystentów;
45. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem z działalności finansowej za 2022 r. w Sekretariacie Generalnym Rady do 31 grudnia 2022 r. zajęte były 2 924 stanowiska; ponadto zauważa, że na stronie internetowej Rady podano, że na dzień 1 stycznia 2023 r. Sekretariat Rady zatrudnił 3 108 pracowników (urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i kontraktowych oraz oddelegowanych ekspertów krajowych); wzywa Radę, by unikała publikowania rozbieżnych informacji w otwartych źródłach;
46. zauważa, że spośród 3 108 pracowników 1 783 (57 %) to kobiety, a 1 325 (43 %) to mężczyźni; ubolewa, że w kategorii „kadra kierownicza wyższego szczebla” tylko 18 osób z 51 to kobiety, co odpowiada 35 %; ubolewa ponadto, że oznacza to spadek udziału kobiet w kadrze kierowniczej wyższego szczebla z 38 % w 2021 r.;
47. zauważa, że 37 osób z 83 w kategorii „kadra kierownicza średniego szczebla” to kobiety, co odpowiada 45 % i stanowi niewielki wzrost z 44 % w ubiegłym roku; zauważa wreszcie, że 814 osób z 1 462, w kategorii AD to kobiety, co odpowiada 56 % i również stanowi niewielki wzrost z 55 % w 2021 r., i zauważa, że 882 osoby z 1 411 w kategorii AST i SC to kobiety, co odpowiada 63 %, czyli tak samo jak w 2021 r.;

48. ubolewa nad nierównowagą płci na wyższych stanowiskach kierowniczych w Sekretariacie Generalnym Rady; wzywa Radę do podjęcia natychmiastowych i konkretnych działań w celu osiągnięcia równowagi płci na wszystkich szczeblach hierarchii;
49. zauważa, że wszystkie 27 państw członkowskich jest reprezentowanych wśród personelu, ale istnieją poważne dysproporcje geograficzne: jest 527 belgijskich członków personelu, co odpowiada 17 %, podczas gdy tylko 0,2 % to Cypryjczycy, a 0,3 % to Luksemburczycy; podkreśla znaczenie sprawiedliwej równowagi geograficznej wśród pracowników na wszystkich szczeblach, zwłaszcza w kierownictwie wyższego i średniego szczebla, przy jednoczesnym spełnieniu wymogów regulaminu pracowniczego w odniesieniu do kompetencji i osiągnięć kandydatów;
50. wyraża ubolewanie z powodu braku informacji o wdrożeniu planu działania Rady w sprawie równości płci oraz o środkach wprowadzonych w celu zapewnienia równych szans osobom z niepełnosprawnościami zatrudnionym w Radzie; wzywa Radę do przedstawienia Parlamentowi informacji na temat równowagi płci, reprezentacji geograficznej i niepełnosprawności jej pracowników oraz na temat powiązanych wewnętrznych polityk;
51. ubolewa, że ponieważ Rada nie odpowiedziała na kwestionariusz Parlamentu, Parlament nie ma informacji na temat liczby stażystów w Radzie w 2022 r. ani na temat tego, czy otrzymywali oni wynagrodzenie podczas stażu; przypomina o wniosku Parlamentu skierowanym do wszystkich instytucji, aby wszyscy stażyści otrzymywali wynagrodzenie, chyba że są już opłacani z innych źródeł;

Ramy etyczne i przejrzystość

52. przypomina, że etyczne postępowanie przyczynia się do należytego zarządzania finansami i zwiększa zaufanie publiczne oraz że – jak podkreślił Trybunał w sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 – istnieje możliwość poprawy ram etycznych instytucji Unii, co ma kluczowe znaczenie, ponieważ wszelkie nieetyczne zachowania pracowników i członków wzbudzają duże zainteresowanie opinii publicznej i zmniejszają zaufanie do Unii;
53. ubolewa, że Parlament nie ma możliwości zadawania pytań dotyczących ram etycznych obowiązujących w Radzie, ponieważ Rada nie odpowiada na pytania Parlamentu, a zatem nie otrzymuje on informacji na temat kodeksu postępowania mającego zastosowanie do wszystkich pracowników Rady;
54. przypomina o zawartym w sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 Trybunału zaleceniu dotyczącym poprawy ram etycznych Rady; jest zaniepokojony brakiem wspólnych unijnych ram etycznych regulujących pracę przedstawicieli państw członkowskich w Radzie, co stwierdził Trybunał;
55. zauważa, że Sekretariat Generalny Rady publikuje sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące działalności zawodowej byłych urzędników wyższego szczebla Sekretariatu Generalnego Rady po zakończeniu służby (art. 16 akapity trzeci i czwarty regulaminu pracowniczego); zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem dotyczącym 2022 r. czterech urzędników wyższego szczebla zadeklarowało zamiar zaangażowania się w działalność zawodową w 2022 r., a dwóch byłych urzędników wyższego szczebla złożyło oświadczenia pod koniec 2021 r., które zostały również zbadane w 2022 r.; zauważa, że żaden z wniosków nie wchodził w zakres art. 16;
56. z zadowoleniem odnotowuje, że wszyscy właściwi dyrektorzy generalni Rady w swoich rocznych sprawozdaniach z działalności oświadczyli, że w 2022 r. nie zgłoszono im żadnych przypadków nadużyć finansowych ani nieprawidłowości;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo i ochrona danych

57. zauważa, że początkowo budżet Rady na systemy informatyczne i telekomunikację w 2022 r. wynosił 48 115 000 EUR, co stanowi wzrost o 2,1 % w porównaniu z 2021 r.; zauważa jednak, że w 2022 r. do budżetu przesunięto dalsze 6 805 000 EUR, ale faktyczne płatności były znacznie niższe i wyniosły 27 096 067 EUR, co stanowi tylko około 50 % całkowitych ostatecznych środków;
58. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wykorzystanie elektronicznego przetwarzania faktur osiągnęło 97 % w 2022 r., co stanowi znaczny wzrost z 89 % w 2021 r.;
59. ponownie wzywa Radę, by zbadała sposoby jak najszerzego wykorzystania technologii otwartego oprogramowania oraz by złożyła sprawozdanie z postępów w korzystaniu z takich systemów;

Budynki

60. zauważa, że łączne płatności w odniesieniu do budynków wyniosły w 2022 r. 45 435 994 EUR, znacznie więcej niż 35 709 119 EUR w 2021 r., co stanowi wzrost o 27,2 %; zauważa, że główną przyczyną tego wzrostu są płatności za wodę, gaz, energię elektryczną i ogrzewanie, które wzrosły z 2 565 008 EUR w 2021 r. do 11 233 088 EUR w 2022 r., co odpowiada wzrostowi o 338 %;
61. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada była w stanie zmniejszyć zużycie energii w 2022 r. w porównaniu z poprzednimi latami, również ze względu na politykę przyjętą przez wszystkie instytucje unijne w celu obniżenia temperatury w budynkach do 19 stopni; zachęca jednak Sekretariat Rady do określenia dalszych inicjatyw mających na celu zmniejszenie zużycia energii;
62. ubolewa, że ponieważ Rada nie odpowiedziała na kwestionariusz Parlamentu, Parlament nie ma informacji na temat inicjatyw w Radzie w 2022 r. dotyczących lepszego dostępu osób z niepełnosprawnościami do ich budynków oraz innych możliwych inicjatyw na rzecz takich osób;

Środowisko i zrównoważony rozwój

63. zauważa, że nadal trudno jest uzyskać aktualne i wyczerpujące informacje na temat wszelkich inicjatyw Rady dotyczących środowiska i zrównoważonego rozwoju oraz rozwoju ogólnej konsumpcji, w tym zużycia wody, gazu, energii elektrycznej i papieru; zachęca Radę, by systematycznie składała w ramach swojej sprawozdawczości rocznej sprawozdania na temat elementów swoich prac związanych ze środowiskiem i zrównoważonym rozwojem; z zadowoleniem odnotowuje kilka rozproszonych inicjatyw wspomnianych w sprawozdawczości rocznej, takich jak zakup czterech samochodów elektrycznych i zachęcanie do włączania klauzul związanych ze środowiskiem do postępowań o udzielenie zamówienia;
64. nadal wzywa Radę do ustanowienia systemu, o ile nie został on jeszcze ustanowiony, zachęcającego pracowników do korzystania z transportu publicznego lub innych niskoemisyjnych środków transportu, takich jak rowery, w celu zmniejszenia śladu węglowego Rady;
65. zauważa, że w rocznym sprawozdaniu finansowym Rady wspomniano, że na koniec 2022 r. Rada posiadała 773,4 certyfikatów zielonej energii w porównaniu z 2 589,2 na koniec 2021 r., w związku z energią wytwarzaną przez panele fotowoltaiczne znajdujące się na dachach budynków Rady; zauważa, że wartość każdego certyfikatu szacowana jest na 65 EUR; nadal zwraca się do Rady o przedstawienie bardziej szczegółowego sprawozdania na temat sprzedaży takich certyfikatów na otwartym rynku i zamierzonego wykorzystania wygenerowanych przychodów;

Współpraca międzyinstytucjonalna

66. podkreśla potrzebę zmiany art. 319 TFUE w ramach przeglądu tego traktatu w celu wyraźnego stwierdzenia, że Parlament, oprócz udzielania absolutorium Komisji, udziela również absolutorium innym instytucjom, organom, urzędowi i agencjom Unii w odniesieniu do wykonania ich sekcji budżetu ogólnego lub ich budżetów;

Komunikacja

67. zauważa, że rok 2022 był rekordowy – stroną internetową Rady odwiedziło ponad 24,5 mln osób, co stanowi wzrost o 16 % w porównaniu z 2020 r., oraz że liczba obserwujących na Facebooku wzrosła o 8 %, podczas gdy liczba obserwujących na X (dawniej Twitter), Instagramie i LinkedIn wzrosła odpowiednio o 19 %, 17 % i 33 %.
68. zachęca Radę do współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych z myślą o wykorzystaniu dwóch otwartych platform mediów społecznościowych, EU Voice i EU Video, które uruchomiono jako publiczny projekt pilotażowy promujący korzystanie z bezpłatnych i otwartych sieci społecznościowych; zachęca Radę do korzystania ze zdecentralizowanych sieci społecznościowych, takich jak Mastodon, które stanowią alternatywę dla bardzo dużych platform internetowych.